

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Frustra prædicit Angelus, nisi sequaris: Nisi viam cum illo tenueris, nec te
custodiet in via, nec in locum paratum te introducet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

ateremur donis; Hoc si unum reddas, quidquid aliud negaveris, abundè sibi à te satisfactum profitebuntur. Hoc si unum neges, quidquid aliud effusè dederis, nihil sibi à te redditum conquirentur.

Gen. 19. *Salva animam tuam*, quidquid sit de cunctis aliis, salva animam tuam, hoc unum à te quod à Lotho petebant angeli, *festina & salva*, de manifesto scilicet in quo versaris peccandi periculo. Quid dixisses de Tobia si post tam multa quæ à suo Comite Raphael Archangelo beneficia receperat, ingratus extitisset? Certè S. scribit Ambrosius idcirco divinitus factum esse, ut domesticus canis illum toto comitaretur itinere, ut ab illo animali quod gratitudinis exhibendæ signum refert & symbolum, Tobias disceret non ingratus esse. Didicit profecto, didicit sive à cane sive à seipso, sive à Deo potius, tantamque suo Comiti refundere voluit gratiam, quanta patet in eo factò qui Tobia liber dicitur.

Sed quid tandem ab illo recepit Angelus? Unum hoc quod volebat, ut se sineret duci & dirigi. N. ipsius aliud ex omnibus sibi oblatis ac ne quidem ex verbis & productis effusè affectibus. Unde tu cum hoc præsertim neges, quid nisi merè ingratus audias? Sed si mera solum esset ingratitude, vitium quidem esset, at vitium quoquo modo ferendum: sed vide rursus, qualis ingratitude, quam invisit sancto Angelo qui sic à te contemnitur, ut magis dæmonem quam ipsum audias & observes, quam tibi perniciofa cui nihil propterea prosit Angelus, cum sine te nihil possit, & tu sine illo nihil nisi percas!

O quam divinum erit illud monitum de observando Angelo. *Nec contempnendum putet!* Noverat enim divina Sapiens, noverat quid esset non observare Angelum! Noverat quam parvi duceremus non illum observare, quem nollemus tamen contemnere! Quamobrem dum nos monet illum observandum, monet simul non contempnendum, ut quantum nollemus illum contemnere, tantum velimus illum observare. Nam qui non illum observat, contemnit: & qui nolit illum contemnere, præsertim observet necesse est.

Egria est Tobia praxis cum à ipse teneretur: tuam enim statim ad Angelum, *Domine invadit me*, sic agitur quocunque vitio; clama, ne cesses, donec ipsa cesset vel agitatio, vel ne potius inde vitium comitetur.

Et verò non esset leviter prætereunda verba illa quæ præcedunt in eadem Dei sententia, *Eccc ego mitto Angelum meum qui præcedat te, & custodiat in via, & introducat in locum quem paravi*; Sed vel conjunctim cum præcedenti Veritate, vel separatim urgenda sunt in huic semper finem & scopum ut inde magis observetur angelus & auscultetur.

Si separatim tractentur, formari possent veritatis Veritates, quales sunt istæ;

Frustra præcedit angelus nisi sequaris.

RATIO est aperta, nam frustra præcedit, nisi te adjuvet & ab inimicis liberet, cum sit propterea tibi datus. Sed nisi sequaris, non te adjuvat, aut frustra te adjuvat, quia de tuo conferre debes ad illos hostes tuos debellandos. *Nunquid ambulabunt duo pariter nisi convenerit eis?* Amos 3.

Sicut est certus locus in quem te introducat angelus, ita & via per quam introducat.

Nisi viam cum illo tenueris, nec te custodiet in via; nec in locum paratum te introducet.

RATIO postremæ partis quæ priorem comprehendit hæc est, quod sicut certus tibi locus paratus est ex ordinatione divina, sic & certa via seu certa quædam media quibus ad locum illum introducearis.

Sed nisi teneas media quæ sunt à Deo præstituta, & ordinata ad finem aliquem, non pervenies ad illum finem. Ergo & certa Veritas; ad cuius primam propositionem, distinctè declarandum est, quomodo sit unicuique suus præscriptus ordo, suus certus gloriæ gradus & gratiæ per quam eò perveniat. Sic enim de unoquoque Sanctorum dicitur, *Non est inventus similis illi. VNUS QUISQUE proprium donum habet ex Deo, alius quidem sic, alius vero sic. Vnusquisque in suo ordine. Alia claritas Solis, alia claritas Lune, & alia claritas stellarum. Stella enim differt à stella in claritate. sic & resurrectio mortuorum. Certorum autem finium certa sunt & propria sua media, sicut videmus certa dari gratias ad certos fines: & certa etiam Sacramenta ad illas certas gratias. Non enim omnia omnibus expediunt.* Eccl. 44. I. Cor. 7. Ibid. 15.

Hinc autem secunda etiam propositio facilis demonstratur, quandoquidem tanta est solli-

colligatio mediolorum cum fine, ut nisi media teneas, finem non attingas. Nisi baptizeris, non eluas originalem noxiam: nisi baptizeris aqua & cum forma præstituta, non baptizeris. Sic de aliis Sacramentis sentiendum, ut videre est in z. p. Sabbato post Cincres, ubi hæc Veritas explicatur:

Si ordinatis ad salutem mediis non uteris, mediator Christe abuteris.

Hoc est præsumere vel desperare, si quid præter divinum ordinem in his quæ spectant ad salutem, tentaveris: ut expressè habet D. Thomas. 2. 2. q. 21. & q. 130.

Ser. 11. in Ps. Qui habitat.

Nihilque aliud vehementius dæmon circa nos agit, quàm ut extrarectam viam in illa extrema præsumptionis vel desperationis, in quibus ipse perit, nos conjiciat. Quod fusè & præclare sic prosequitur S. Bernardus: Videamus & demonum vias, videamus & caveamus, videamus & fugiamus eas. Siquidem via illorum præsumptio & obstinatio. Scire vultis unde id seriam? Considerate eorum principem, qualis ille est, tales & domestici ejus. Considerate viarum ipsius principia, si non manifestè in immanissimam statim præsumptionem profilierit, dicens, Sedebo in monte testamenti, in lateribus aquilonis, similis ero Altissimo. Quàm temeraria, quamque horrenda præsumptio! Nunquid non illic ceciderunt omnes qui operantur iniquitatem? expulsi sunt

nec poterunt stare. Propter præsumptionem stare non poterunt: Propter obstinationem qui ceciderit non adjiciet ut resurgat. Ex hac namque spiritus vadens, ex illa non rediens est. Quam perverso & everso sunt corde filii hominum qui cumque sectantur vestigia demonum? Hæc enim tota adversum nos spiritualium colluctatio nequitiarum est, ut nos seducant, ut nos inducant in vias suas, ut de lucant in eis, & perducant ad destinationem finem qui paratus est eis. Fuge homo præsumptionem, ne gaudeat de te inimicus tuus, Nempe in his maxime vitiis gaudet, in seipso expertus quam difficile possit ab hac tanta voragine respirare.

Quæ quidem omnia brevius Sapiens: Va hi qui perdidit sustinentiam, & qui dereliquerint vias rectas, & diverterint in vias pravas. Et quid facient cum inspicere coeperit Dominus?

Denique, quanta est viatoris ignari viarum cura ne à suo discedat duce, ne fortè deviet & pereat, tam profectio nobis esse debet cum nostro Custode Angelo, quandoquidem peregrinsumus & advena sicut Patres nostri. Quod apud S. Gregorius: In præfenti vita quasi in via sumus qua ad patriam pergimus. Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrone obfident. Quis hic audeat sine co-mite peregrinari? Via stulti recta in oculis ejus: Qui autem sapiens est, audit consilia, interna scilicet & externa.

Die 4. Octobris.

IN FESTO SERAPHICI SANCTI FRANCISCI CONFESSORIS, DE SACRIS EJUS STIGMATIBUS.

VERITAS PRACTICA. RESPONDENS HIS PROPHETÆ VERBIS:

Quid sunt plage istæ in medio manuum tuarum. Tacch. 13.

Sunt certa signa, quibus in S. Francisco agnoscas, & in te exprimas veram sanctitatem, seu Evangelicam perfectionem.

RATIO EST. Quia vera sanctitatis seu Evangelicæ perfectionis tunc certa dici debent signa, cum ex illis agnoscat triplicem viam perfectionis, Purgativam, Illuminativam, & Unitivam, secundum exemplar quod in Cruce Christi monstratum est.

Sed plage seu stigmata quæ in corpore S. Francisci divinitus impressa sunt, sic considerari possunt, ut ex illis agnoscat in Sancto triplex ista via perfectionis.

Ergo & certa signa sunt quibus in Sancto Francisco agnoscamus, & in nobis exprimatam veram sanctitatem, seu Evangelicam perfectionem. Quæ certè veritas sic Sancto erit gloriosior, quæ nobis erit utilior.

L. PUN.